

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταῦθα ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Εἴμεθε ἔλαιοπῶλαι καὶ σταφιδοπῶλαι!

Ὁ Ῥωσσικὸς τύπος, εἰ καὶ ἐπαύσατο δυσμενῶς ἔχων τοῖς Ἑλλησιν, οὐδεμίαν ὁμως παραλείπει εὐκαιρίαν ὅπως παραστήσῃ τὸν ἑλληνισμὸν τελῶς ἐκτεθηλυμένον καὶ πᾶσαν προγονικὴν ἀρετὴν ἀποβαλόντα. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Πετρούπολεως» ἀσχάλλουσα ἐπὶ ταῖς μελλήσεσι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, καὶ τρόπον τινὰ προσποιουμένη ἀγνοίαν τῶν ἰσχυρῶν λόγων δι' οὓς ἡ πρώτη δὲν προσεχώρησεν εἰς τὸν κατὰ τῆς ἡμισελήνου ἀγῶνα, τὴν μὲν Σερβίαν δικαιολογεῖ, ὡς αἰσθανομένην μὲν τὰ τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματα, μὴ ἀναλαβοῦσαν δὲ ἐκ τοῦ περυσικοῦ ἀγῶνος, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ φιλοπατρίαν ἀρνεῖται καὶ τὸν τελευταῖον αὐτῆς σπινθηρα θεωρεῖ συναποσβεσθέντα καὶ συνταφέντα τῷ ἥρωϊ Κανάρη.

Αἱ μέμφεις αὗται ἤθελον ἦναι δίκαιαι, ἐὰν οἱ Ἕλληνες, παρεσκευασμένοι προσηκόντως, ἀπαθεῖς ἤθελον ἴστανται θεαταὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδραματιζομένων, ἐὰν Ῥωσσικὰ ρούβλια καὶ στόλος καὶ στρατὸς Ῥωσσικὸς προσεφέροντο ἐπίκουροι τῇ μικρᾷ καὶ πενομένη Ἑλλάδι, καὶ ἐὰν τοῦλάχιστον αὕτη ἔμελλε νὰ ἐκτεθῇ εἰς ἀπλοῦν πρὸς τὴν ἀντίπαλόν της ἀγῶνα, τὸν τῆς ξηρᾶς, οὐδένα δὲ ἀπὸ θαλάσσης προφανῆ ἔμελλε νὰ διατρέξῃ κίνδυνον. Ἀληθές ἐστὶ μόνον ὅτι ἀπρονοήτως διήλθε πολύτιμον χρῶνον ἀπὸ τῆς τοῦ Χόβαρτ ἀπειλῆς μέχρι τῆς παρουσίας ἐν Ἀνατολῇ κρίσεως. Ἄλλὰ καὶ τίνα ἠδύνατο νὰ ἔχη ἐλπίδα, ἔκτοτε δαπανωμένη εἰς στόλων ἐξαρτύσεις καὶ χερσαίους ἐξοπλισμούς, ἀφοῦ ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους τόσῳ ἐκθύμως ὑφ' ἀπάσης ὑπεστηρίζετο τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀφοῦ οὐδὲ μέχρι τοῦδε ἐπέισθη ὅτι πᾶσα ἡρωικὴ τῶν δούλων Ἑλλήνων κατὰ τῶν ἑαυτῶν τυράννων ἐξέγερσις νὰ καταπιγῇ μέλλει, θυσίαι δὲ ἀνωφελεῖς τσοαῦται, ὄλικαι καὶ ἠθικαί, παρεγνώρισθησαν καὶ παρεξηγήθησαν, ἄλλων ὠφελθέντων, τῶν δὲ ἐπαναστάντων καταναγκαστικῶς αὐθις ὑπὸ τὸν δούλειον ὑπαχθέντων ζυγόν;

οἱ Ἕλληνες, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, κέκτηνται μεγί-

στην φιλοδοξίαν, ἐπιβλέπουσιν ὑπεροπτικῶς τὸν Σλαβισμόν, συζητοῦσιν εὐφραδέστατα περὶ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν πολιτισμοῦ καὶ μεγαλείου, θεωροῦσιν ἑαυτοὺς φυσικοὺς κληρονόμους τῆς Τουρκίας, καὶ διατυλοῦσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου μέχρι τοῦ Αἴμου, καὶ πασῶν τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ὅλα ταῦτα ἂν οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονται καὶ συζητοῦσιν, οὐδεὶς ἐχέφρων δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι κακῶς σκέπτονται καὶ κακῶς συζητοῦσιν. Ἡ φιλοδοξία, ἰσχυρὸν ἐλατήριον τῆς προαγωγῆς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν οὔσα, τὰ μάλιστα πρέπει ἐκείνοις, οἵτινες καὶ τὴν ἰδέαν καὶ τὸ ὄνομα ταύτης αἰσθητὸν ἐποίησαν, καὶ πρῶτοι πάντων ἐπέδειξαν καὶ ἐνέπνευσαν αὐτὴν τοῖς εἴτε μὴ λαλοῦσι γλώσσάν τινα ἢ καὶ μὴ λογιζομένοις τότε ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Ἄρα πῶς θέλουσι νὰ ἐκλείψῃ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὅπερ αὐτὴν παρήγαγεν, ἀνέπτυξε καὶ ἐδίδαξεν; Οἱ Ἕλληνες αἰεποτε ἀπέβλεπον τοῖς Σλάβοις, καὶ αἰεποτε παρ' ἐκείνων προσεδόκησαν, ὡς ἀπ' ἀδελφῶν καὶ ὁμοθρήσκων, τὴν ἑαυτῶν ἀποκατάστασιν οὐχὶ εἰς ἐθνάριον, ἀλλ' εἰς αὐτοτελὲς ἔθνος, καὶ χάριν τῆς ἰδέας ταύτης πολλὰ ἐθυσίασαν καὶ πλείονα ὑπέστησαν. Ἄλλ' ἀπελπισθέντες καὶ διδαχθέντες, ἐξ ὧν ἔπαθον, τὸ δὲ χείριστον καὶ ὑποβλεπόμενον καὶ ὑποσκελιζόμενον παρὰ τῶν Σλάβων, τί τὸ ἔκτροπον ἐὰν καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσι τοὺς Σλάβους; Ἐὰν δὲ συζητῶσιν εὐφραδέστατα περὶ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν πολιτισμοῦ καὶ μεγαλείου, οὐδένα ἀδικοῦσιν οὐδὲ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τινος τὰς ἀρετὰς ταύτας, ἀφοῦ αὐτοὶ καθιέρωσαν τὸν πολιτισμὸν καὶ ἀνέπτυξαν τὸ ἐθνικόν των μεγαλεῖον ἐν ἐκείνοις τοῖς αἰῶσι, καθ' οὓς ἡ βαρβαρότης καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἐδέσποζον ἀπάσης τῆς ὑψηλίου. Εἶναι ἄρα γε ἀμάρτημα τὸ νὰ ἀναμνησκηται τις τὰς ἀρετὰς τῶν ἰδίων προγόνων καὶ νὰ καμαρώνῃ ἐπὶ τῷ πολιτισμῷ καὶ τῷ μεγαλείῳ τοῦ ἑαυτοῦ ἔθνους; Θεωροῦμεν, ναί, καὶ θά θεωρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς φυσικοὺς κληρονόμους τῆς Τουρκίας, καὶ οὐδέποτε θὰ παύσωμεν ἀξιοῦντες νὰ ἀπολάβωμεν τὰς μέχρι τοῦ Αἴμου καὶ τὰς καθ' ὅ-

λην τὴν Ἰλλυρικὴν καὶ τὴν Θρακικὴν Χερσονήσον πατρῶας κτήσεις, μὴδ' ἐκείνας τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ τὰς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐκτός ἐάν ἡ ἱστορία παύσῃ συνηγοροῦσα ὑπὲρ ἡμῶν, ἐάν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνικοτήτων εἶναι χίμαιρα! Καὶ ἂν ἄλλοι δὲ διὰ τῆς βίας καὶ τῆς ἰσχύος ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ κληρονομικὰ ἡμῶν δικαιώματα, οὐδαμῶς θὰ παύσωμεν μετὰ τῆς ἱστορίας, μετὰ τῶν ὄπλων, ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν, καὶ διὰ παντός νομίμου μέσου ἀπαιτοῦντες τὴν νόμιμον κληρονομίαν ἡμῶν παρὰ τῶν κατεχόντων αὐτήν, εἴτε Τούρκοι, εἴτε Ἀραβες, εἴτε Σλάβοι, εἴτε οἰοδῆποτε ὄσιν οὔτοι.

Ἐπαπαύονται, ἐπιλέγει ἡ αὐτὴ ἔφημερίς, οἱ ἐν Ἑλλάδι πατριῶται ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ ὅτι ἄνευ θυσιαῶν θὰ τύχῃ ὠφελιμάτων ἢ πατριῶτων, ἐφ' ὅσον ἡ Εὐρώπη, τὸ φάσμα τοῦ πανσλαβισμοῦ φοβουμένη, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ προτάξῃ τὸν Ἑλληνισμόν. Μεθ' ἧς συνεπάγεται πικρὰν κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰρωνεΐαν, λέγουσα, «Ἡ τοιαύτη δοξασία εἶναι ἀξία πωλητῶν ἐλαίου καὶ κορινθιακῆς σταφίδος, προσπαθούτων νὰ προμηθευθῶσι τὰ ἀναγκαζοῦντα αὐτοῖς ἐμπορεύματα ὅσον τὸ δυνατόν εὐθηνότερα».

Τὰ σκώμματα ταῦτα καὶ ἐτι τούτων πλείονα ἀληθῶς ἀρμόζουσιν ἡμῖν, οἷτινες νῦν παραβαλλόμεθα Ἰθαίοις κερδοσκόποις, ἀναμένουσιν ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν ὠφελείας. Naί, ἀρμόζουσιν ἡμῖν καὶ πάνυ δικαίως ἐκτοξεύονται ἐναντίον ὄλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ σκώμματα ταῦτα, διότι μωρός ἀείποτε ὑπῆρξεν ὁ Ἕλληνας, διότι ὑπῆκουσεν ἀείποτε εἰς τῆς καρδίας του τοὺς παλμοὺς οὐχὶ δὲ εἰς τὴν φρόνησίν του. Ἐάν οἱ Ἕλληνες οὕτως ἐσκέπτοντο καὶ οὕτω καπηλικῶς προσεφέροντο, ἀποκρινόμεθα, δὲν ἤθελον κατὰ τὸ 1854, διότι θεωρεῖται περιττὸν ν' ἀνατρέξῃ τις εἰς ἀπωτέρας ἐποχάς, ἀποβάλλῃ τὰς προσφοράς τῶν κατὰ τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσίας συμμάχων, ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς. Ἀλλὰ ἀνόητος θρησκευτικὸς φανατισμὸς ἀποτυφλώσας αὐτοὺς τότε, τὰ μὲν πλοῖά των τοῖς ὑπηγόρευσε νὰ ἀφήσῃσι νὰ σήπωνται, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς φορητὰ τοῖς συμμάχοις, τοὺς δὲ ἄνδρας αὐτῶν ν' ἀποστείλῃσι τοὺς μὲν νὰ συναγωνίζωνται μετὰ τῶν Ῥώσων ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερσονήσῳ, τοὺς δὲ νὰ ἀντιπερισπῶσι τὰς τουρκικὰς δυνάμεις ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ὀλίγα ἐζημιώθησαν, καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν ἐκτετατωτέρωσαν ἰκανὸν χρόνον τοὺς ἠθικοὺς τιμωροὺς των ἐφιλοξένουν. Καὶ ἐσχάτως δὲ, ἐάν ἄλλη ὁμοίας φύσεως ἀποτύφλωσις δὲν ἐπειθε τὴν Εὐρώπην, ὅτι οἱ Ἕλληνὲς εἰσιν ἀφωσιωμένοι τοῖς ὁμοδόξοις νῦν ὑβρισταῖς των, ἢ Κρήτη ἤδη ἤθελεν ἦναι ἐλευθέρα. Ἀλλ' ἀποτυφλωθέντες τότε καὶ γενόμενοι αἰτίαι ἄλλοι νὰ κερδοσκοπήσωσιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου κινδύνου, ἤδη τὰ ὑπ' ἐκείνων πεπραγμένα ὡς ἡμέτερα διανοήματα θεωροῦσιν, ἀποκαλοῦντες τοὺς ἀτυχεῖς Ἕλληνας λαοὺς καὶ σταφιδοπῶλας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν! Οὐχ ἤπ-

τον σὰς διαβεβαιούμεν ὅτι παρ' οὐδενὸς δὲν ζητοῦμεν ἐλεημοσύνην, ἦτοι νὰ χάρισῃ ἡμῖν ἐκ τῶν ἰδικῶν του, ἡμεῖς ζητοῦμεν παρ' ἀπάντων δικαιοσύνην, ἦτοι ν' ἀποδώσῃ ἡμῖν τὸν δικαίωματι ἰσχυροτέρου ἡρπαγμένον κληρον, καὶ τοῦτον ἂν μὴ λάβωμεν διὰ τῆς δικαιοσύνης θ' ἀπολάβωμεν αὐτὸν διὰ τῶν ὄπλων. Ὅσοι δὲ μικροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἐάν ἡμεθα ἀποκαθιστᾶ ἡμᾶς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς ἢ φωνὴ τοῦ δικαίου! Πότε δὲ θὰ ἐξεγερθῶμεν καὶ πότε καὶ παρὰ τίνος θ' ἀπαιτήσωμεν τὰ κληρονομικὰ ἡμῶν δίκαια, περὶ τούτου μόνον εἰς τοὺς διδόντας ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν κεφάλαια καὶ τὴν ἑαυτῶν συμμαχίαν ὀφείλομεν δοῦναι λόγον. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε τὰς δαπάνας τοῦ πολέμου παρέχει ἡμῖν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος, μόνον εἰς τοῦτο ὀφείλομεν νὰ δίδωμεν λόγον, τὰς δὲ μέμψεις τῶν ἄλλων καὶ τὰς πικρὰς εἰρωνεΐας περιορῶμεν, εἰς μόνον τὸν Θεὸν καὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναθέντες. Ταῦτα πρὸς τὰς περιποιητικὰς περὶ ἡμῶν ἐκφράσεις τοῦ φύλλου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Πετρούπολεως».

Τὰ περὶ εἰρήνης.

Ἡ βιενναία «Ἐπιθεώρησις τῆς Δευτέρας», ἔφημερίς γενικῶς θεωρουμένη ὡς ὑπουργικὴ, ἀναφέρει ὅτι, καθὰ βεβαιοῦται ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις τῆς Βιέννης, ὁ Τσάρος μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Πλέβνας, προτίθεται νὰ ποιήσῃ τὰς ἐπομένους προτάσεις πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης: α) τὴν χωρογραφικὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Σερβίας· β) τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ρουμανίας· γ) τὴν αὐτονομίαν τῆς Βουλγαρίας, Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ὑπὸ χριστιανῶν διοικητῶν· δ) τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκκένωσιν τῶν βουλγαρικῶν φρουριῶν, καὶ ε) τὴν εἰς τὴν Ῥωσσίαν προσάρτησιν τῆς ἐπαρχίας Ἑρζερούμ ἀντὶ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Τοὺς δρους τούτους δημοσιεύουσα ἡ ὑπουργικὴ βιενναία ἔφημερίς, θεωρεῖ ὡς ἀπαράδεκτον μόνον τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῶν βουλγαρικῶν φρουριῶν.

Καθ' ἧς δὲ γράφουσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» τῆς «Ἀυγούστου», βεβαιοῦται ἐν τοῖς τουρκικοῖς κύκλοις ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον καὶ μετ' αὐτὴν ἐτι τὴν πτώσιν τῆς Πλέβνας καὶ ὅτι θέλει πολεμῆσαι μέχρις ἐσχάτων, ἐλπίζουσι ὅμως ὅτι ὁ Ὄσμαν πασὰς θέλει κατορθῶσαι νὰ διασπᾶσῃ τὰς Ῥωσικὰς γραμμάς, ἐνούμενος δὲ μετὰ τοῦ Μεχ μετ' Ἀλῆ πασᾶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον ἄχρις οὗ οὗτος γενικευθῇ. Ἡ τοῦ πολέμου γενικεύσις οὐδόλως θ' ἀπεκλείετο, κατὰ τὸν βιενναῖον ἐπιστολογράφον, ἐκ τῆς συνομολογήσεως χωριστῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολεμῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλαὶ δυνάμεις δὲν θὰ ἠδύναντο ν' ἀποδεχθῶσι τὴν συνομολόγησιν τοιαύτης εἰρήνης.

Πράγματι ἀναφέρουσιν, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς, ὅτι ὁ λόρδος Δέρβυ ἀπεστείλε πρὸς τὸν πρίγκηπα Γορτσάκωφ δῆλωσιν ἀναφέρουσαν ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε θὰ ἐπέτρεπε τὴν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας κατοχὴν τῆς Ἀρμενίας· ἕτερα δὲ γαίτων δυνάμεις, ἡ Αὐστρία, θὰ διεμαρτύρητο κατὰ τῆς αἰτήσεως τῆς Ῥωσσίας, ὅπως ἡ Τουρκία ἐκκενώσῃ τὰ βουλγαρικὰ φρούρια· ἡ αὐτὴ δὲ δύναμις θὰ ἐξηγεῖτο κατὰ τῆς ἐπέκτασιν τῆς Σερβίας καὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.

Θεατρικόν Δελτίον.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης τὸ Θέατρον παρίστα ἀληθῶς εὐφρόσυνον θέαμα. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐδιδάσκετο ἐν ἔργον κλασικόν, μία τραγωδία ὑπόθεσιν ἔχουσα ὑψηλὴν καὶ δράσιν μεγαλοπρεπῆ — ἡ Νόρμα.

Ἡ Νόρμα, τραγωδία παγκόσμιον χαίρουσα φήμην καὶ ὑπόληψιν, δημοτικωτάτη δὲ καταστάσα διὰ τῆς λύρας τοῦ Βελλίνη, ἔχει ὡραίαν τὴν εὐρεσιν καὶ τὴν ὕψην, ὑψηλὰς καὶ τῆς αἰωνίου ἀληθείας τὰς ἰδέας, τὰ αἰσθηματικὰ ἀγνὰ καὶ ἀρμόζοντα ἀνθρώποις ἐγκλείουσι ψυχὴν εὐγενῆ καὶ μεγάλην. — Αἱ ἀρμονίαι τῆς Νόρμας (τοῦ μελοδράματος) πολλάκις ἐκήλησαν τὰ ὦτα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ αἱ μελωδίαι τῆς παρέμειναν εἰς τὸ στόμα τῶν πλειστών. Ἄλλ' οὐδέποτε πλὴν τῆς ἡδονῆς παρέσχεν ἄλλην τινα ὠφέλειαν ἢ ἐνέπνευσεν αἰσθημά τι. — Ἀλλὰ διὰ τῆς ὡραίας μεταφράσεως τοῦ νεαροῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Μιχ. Α. Ζώρα, τ' ἀκροατήρια ἐνεφορήθησαν ὑπὸ ἀνωτέρων σκέψεων, ἐνεθουσιάσθησαν ἐκ τῶν πατριωτικῶν λόγων τοῦ Κομμίου καὶ τοῦ Ὁροβέζου, κατεπλάγησαν ἐκ τῆς ζηλοτυπίας καὶ τῆς μεγαλοψυχίας τῆς Νόρμας, ἧς τὸ τραγικὸν τέλος ἐξαγνίζει τὰ παραπτώματά της.

Οἱ ἡθοιοὶ πάντες, γενικῶς, ὑπεκρίθησαν ἐπιτυχῶς τὸ πρόσωπον δ ὑπενεδύθησαν, δι' ὃ εἶναι καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι. Ὁ θεατὴς σαγηνευόμενος ἐκ τῆς ἀνθηρᾶς καὶ ἀρμονικῆς μεταφράσεως, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς ὑποκρίσεως παρίστατο μάρτυς, συμμετοχὸς τῶν δεινῶν τῆς Νόρμας, τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀδαλγίτζης καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ γέροντος Ὁροβέζου καὶ τοῦ Κομμίου. Ἐξάλλον καὶ ἀνάρπαστον ἐχειροκρότει τὸ πλῆθος, σχεδὸν δὲ μανιωδῶς ἐγένετο εἰς τὸ τέλος τοῦ θεάματος καὶ εὐγνωμονοῦν ἐκάλεσεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν νεαρὸν μεταφραστὴν, φόρον οἶονεὶ τελοῦν εὐχαριστίας διὰ τὴν ὑγιᾶ τροφήν ἣν τῷ παρέσχεν.

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τοὺς ἡθοιοὺς, ἐλπίζοντες ὅτι, παραδειγματιζόμενοι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς Νόρμας, θὰ ἐκλέγῃσι τοῦ λοιποῦ ἔργα διεγείροντα εὐγενεῖς παλμούς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν, μὴ ἀναβιάζοντες ἐπὶ σκηνῆς τὰ οἰκογενειακὰ δράματα, ἅτινα, καίπερ ἡθικὸν ἔχοντας σκοπὸν, διὰ τῶν φρικτῶν καὶ αἰσχροῦν ἐγκλημάτων καὶ εἰκόνων, τῶν ἐν αὐτοῖς ἀφειδῶς ἀνελισσομένων, διαφθείρουσι μᾶλλον καὶ δηλητηριάζουσι ἢ ἐξευγενίζουσι τὰ πλῆθη. — Ἄλλ' ἰδίᾳ, θερμὰ καὶ ἐγκάρδια ἀπευθύνομεν τῷ δοκίμῳ καὶ καλλιπεῖ μεταφραστῇ τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν, ὅστις ἐφιλοπόνησε τοιαύτην μετάφρασιν καὶ οὐ τινος ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς ἐλίγου ἔργα πρωτότυπα, πρὸς χαρὰν τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, τῶν οἰκείων καὶ τῶν ἀγαπώντων αὐτὸν φίλων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως κ. Α. Βαφιαδάκης, ἕνεκα λόγων ὑγείας, ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δήμου εἰς τὸν ἐπαξίως κατέχοντα τὴν θέσιν τοῦ Α' Δημαρχικοῦ Παρέδρου κ. Σ. Ι. Ράλλην, ὅστις μετὰ πολλοῦ ζήλου ἀνέλαβε τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα.

Ἡ ἐργατικὴ τάξις τῆς Σύρου πάσχει σπουδαίως ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας. Πολλοὶ ἐργάται τοῦ ναυπηγείου μας καὶ λοιποὶ τεχνίται στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου πρὸς διατροφήν τῶν οἰκογενειῶν των. Πάντα σχεδὸν τὰ πλοῖα τῆς Σύρου εὐρίσκον-

ται ἠγκυροβολημένα ἐν τῇ λιμένι, οἱ δὲ ναῦται δυστυχῶντες μένουσιν ἄργοι ἐν τῇ ξηρᾷ. Ὁ ἄρτος, ἡ κυριώτερα τροφή τοῦ λαοῦ, ὑπερτιμᾶται ὀλονέν, ἕνεκεν ἐλλείψεως σιτηρῶν. Σιτοφόρα πλοῖα ἀφιχθέντα ἐνταῦθα ζητοῦσι τὴν τιμὴν τοῦ σίτου εἰς μεταλλικόν, τούτου ἕνεκα προβλέπεται ὑψώσις τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ λάβωσι πρόνοιαν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος τῶν σιτηρῶν.

Ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν εὐρίσκεται εἰς δυσχερείας ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως συναλλαγματικῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς ὑψώσεως τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀρνεῖται νὰ πωλήσῃ συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς πάντα ὅστις δίδει τὸ τίμημα εἰς χαρτονόμισμά της, λέγουσα, ὅτι πωλεῖ συναλλάγμα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος εἰς χρυσόν. Ἀφοῦ ἡ Τράπεζα ὑποτιμᾷ τὸ χαρτονόμισμά της, καὶ αἱ περιστάσεις φαίνονται δυσχερεῖς, οἱ ἰδιῶται ἐταράχθησαν καὶ πάντες ζητοῦσι νὰ μεταβάλωσι τὸ χαρτονόμισμα εἰς χρυσόν. Ἐντεῦθεν ἡ ὑπερτίμησις τοῦ εἰκοσαφράγκου μέχρι τῶν δρ. Β. Δ. 24. Ἡ ὑπερτίμησις τῶν χρυσῶν νομισμάτων ἐκόπασε ἀπὸ χθὲς καὶ ἐκπεσμός ἐπῆλθε διαδομένων τῶν περὶ εἰρήνης εἰδήσεων ὑπὸ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ Χάβα, ὅστις καθὰ λέγεται, παρατηρήθη, ὅτι δὲν εἶναι ξένος πρὸς τὰς χρηματιστικὰς κερδοσκοπίας, αἵτινες γίνονται ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις.

Κατὰ τὴν τῆς παρελθ. Πέμπτης συνεδρίσιν τῆς βουλῆς ἐπεψηφίσθη τέλος τὸ περὶ προξενικῶν ἀρχῶν νομοσχέδιον τοῦ κ. Τρικούπη ὡς εἶχεν ὑποβληθῆ σχεδόν, πᾶν ὀλίγων καὶ ἀσημάντων τροπολογιῶν ἐπενεχθεισῶν. Ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ὑπέβαλε εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων. — Ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς τῆς βουλῆς, ὅστις ἔμμενεν ἐκκρεμῆς μέχρι τοῦδε ἕνεκα προτάσεώς τινος τοῦ κ. Κατριβάνου ζητοῦντος διὰ νόμου νὰ γίνῃ ἡ αὐξήσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς βουλῆς, τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπορριφθείσης τῆς προτάσεως τοῦ κ. Κατριβάνου. — Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπέβαλε εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογενεῖαν τοῦ αἰοιδίμου ναυάρχου Κανάρη ὡς ἐξῆς: 600 μὲν δραχμαὶ ἀπονέμονται εἰς τὴν χήραν τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου ὡς μηνιαία ἐπιχορήγησις, ἀνὰ 100 δὲ δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἑκατέραν τῶν συζύγων τῶν ἀποθανόντων υἱῶν τοῦ αἰοιδίμου ναυάρχου Λυκούρκου καὶ Ἀριστείδου. Ἰδιαίτερον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς σεβαστῆς χήρας ἢ ἐπιχορήγησις πρὸς τὰς δύο νύμφας τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου αὐξάνει εἰς 200 δρ. κατὰ μῆνα. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ἡ παρακαταθήκη τῶν ἐν Πειραιεὶ σιτηρῶν ἐζητήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα», ἐν τῇ λιμένι καὶ ταῖς ἀποθήκαις ὑπάρχουσιν 85,000 κοιλῶν σίτου.

Κατὰ τὸν «Λαόν» τὰ περὶ διακοινώσεως τοῦ πρέσβεως τῆς Τουρκίας κ. Φωτιάδου πρὸς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἐξελέγχονται ἀνακριτῆ.

Πιθανολογεῖται ἡ κατάβασις ῥωσικοῦ στόλου εἰς τὴν Μεσόγειον ἐκ τοῦ ἐν Βαλτικῇ προσωρμισμένου. Ἐὰν ἡ σπουδαία αὕτη εἰδήσις ἐπαληθεύσῃ, νέα βεβαίως γεγονότα ἀναμένονται, ἅτινα σπουδαίως θέλουσιν ἐπιδράσει ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου.

Ἐὰν πιστεύσῃ τις εἰς τὰς πληροφορίας τῶν Βιενναίων ἐφημερίδων, ἢ Ἀυστρίας καὶ ἢ Ἀγγλίας διεκέρυξαι

πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου Νικήταν ὅτι τὰ νῦν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀλβανικῇ ἀκτῇ ἐνεργούμενα εἶναι ματαίᾳ ἀπώλεια, διότι ἡ Εὐρώπη διεχάραξεν ἐν ταῖς εἰς Κων/πολιν συνδιασκέψεσι τὰ μέλλοντα ὅρια τοῦ Μαυροβουνίου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀριχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 27/9 Δεκεμβρίου. — Βαλby ἐπιφορτισθεὶς σχηματίσαι ὑπουργεῖον, εἶπε Συνταγματικῇ Συνελεύσει (:) Μακμαῶνος ποιήσαντος δυνατὰς ὑποχωρήσεις, ὀφείλουσιν ὑποστηρίζαι καὶ δευτέραν διάλυσιν Βουλῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 28/10. — Φρούριον Ἀντιβάρως ἐξακολουθεῖ ἀνθιστάμενον. Τουρκικὰ πλοῖα ἀπεβίβασαν 2,000 βασιβουζούκων. Τουρκικὸν τηλεγράφημα βεβαίως ὅτι Σερβικὰ στρατεύματα ἀποσύρονται τούρκων σύνορα.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 28/10. — Ὁ Τζάρος προτίθεται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Πετρούπολιν τὴν 23 Δεκεμβρίου.

Ἐφεδρεία 50,000 Ῥώσων συνεκεντρώθη εἰς Τελίς.

Ὁ Σουλεϊμάν ἐπέστρεψεν εἰς Ῥουτσούκιον.

Οἱ Ῥῶσοι βαδίζουσι νὰ διακόψωσι τὰς συγκοινωνίας τῆς Ἐρζερούμης καὶ Τραπεζοῦντος.

Ὁ Γορτζακὼφ παραδέχεται εἰρήνην κατ' εὐθείαν μετὰ γνωμοδότησιν τῶν δυνάμεων.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 29/11. — Ὁ Ὄσμαν πασᾶς παρεδόθη χθές. Ἡ Πλεύνα εὐρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Ῥωμούνων. Μέγας ἐνθουσιασμός ἐν Πετροπόλει. Ἡ Σερβία ἀνέβαλε τὴν προκήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ μακαρίτης συμπολίτης ἡμῶν Ν. Σκουτερόπουλος κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του δισχιλίας δραχμὰς εἰς τὴν ἐν Τήνῳ Γυναικειᾷ Μονῇ τῆς Θεοτόκου, ἃς ἅμα ἔλαβε τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἐπεμψε τῇ χήρᾳ Σκουτεροπούλου τὰ ἐξῆς ἔγγραφα·

Ἄριθ.

Πρὸς τὴν κυρίαν Ζωὴν χήραν Νικολάου Σκουτεροπούλου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὸ Κεχροβούνιον Τήνου Ἱ. Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, συνελθὼν σήμερον εἰς ἑξακτον συνεδρίασιν, ἐξέδοτο τὴν ἐγκλειτον ἐπίσημον αὐτοῦ πράξιν, δι' ἧς ἀπονέμεται ἡ εὐγνωμοσύνη πασῶν τῶν ἐν τῷ σερνῶ τούτῳ ἰδρύματι ἐνδαιτωμένων μοναστηρίων, ὑπὲρ τε τοῦ αἰοιδίμου εὐεργέτου τῆς μονῆς, τοῦ μακαρίτου ὡμῶν συζύγου, καὶ πάσης τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὡμῶν τὴν βαθυτάτην ὑπόληψιν τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τῇ γυναικειᾷ μονῇ Τήνου τῇ 1 Νοεμβρίου 1877.

Ἡ Ἡγουμένη
(Γ. Σ.) ΖΩΣΙΜΙΑ ΓΑΦΟΥ. Αἱ σύμβουλοι
ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΑΔΕΛΛΑ.
ΑΝΤΣΙΑ ΙΑΤΡΑΚΗ.

Πράξις

Τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον

τῆς ἐν Κεχροβούνιῳ Τήνου Γυναικειᾷ μονῆς

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου « ἡ Κοιμησις ».

Συγκείμενον ἐκ τῆς Ἡγουμένης Ζωσιμίας Γάφου καὶ τῶν Συμβούλων Μακαρίας Παδέλλα καὶ Ἀνυσίας Ἰατράκη.

Συνελθὼν εἰς ἑξακτον συνεδρίασιν σήμερον τὴν 1 Νοεμβρίου τοῦ 1877 κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἡγουμένης.

Ἀκροσάμενον αὐτῆς ἐκθεμένης δι' ὁ πρότινος ἐν Ἑρμοπολεὶ Συροῦ ἀποβιώσας Νικόλαος Σκουτερόπουλος, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόφρωνος, ἐμνήσθη ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ τῶν μοναστηρίων τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς, καὶ κατέλιπε ὑπὲρ αὐτῶν δραχμὰς Β. Δ. δισχιλίας, ὅπως διανεμηθῶσιν αὐταὶ αὐταῖς καὶ τελεσῶσιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀγρυπνίαν καὶ μνημόσυνον, τελεσθησόμενον κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μεταβάσα ἐσχάτως εἰς Σύρον ἔλαβε παρὰ τοῦ κ. Ναοῦμ Οἰκονομίδου, γαμβροῦ καὶ ἐπιτρόπου τῆς χήρας τοῦ ἀποβιώσαντος Ζωῆς Σκουτεροπούλου, καὶ διεθεσεν αὐτὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ εὐεργέτου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ρηθέντων συγγενῶν του, ἐπομένως ἐπρότεινε νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ μοναστηριακοῦ συμβουλίου ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν μοναστηρίων εἰς τὴν χήραν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος.

Σκεφθὲν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τῆς Ἡγουμένης εἶναι ὀρθὴ καὶ δικαία

ἀποφαίνεται :

α) Νὰ ἐγγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Σκουτεροπούλου ἐν τοῖς διπτύχοις τοῦ Ναοῦ ὡς εὐεργέτου τῆς Μονῆς, ἵνα μνημονεύηται διὰ παντός ὑπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐφημερίου τῆς μονῆς κατὰ πάσας τὰς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τελουμένας ἀναιμάκτους θυσίας.

β) Ὅρίζει ἵνα τὴν μὲν 19 9βρίου γένηται μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰμνήστου εὐεργέτου τῆς μονῆς, τὴν δὲ νύκτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Παννύχιος δέησις ὑπὸ πασῶν τῶν μοναστηρίων καὶ διὰ τῆς δεούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.

γ) Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρακτικοῦ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τε τὴν χήραν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τινος τῶν ἐν Σύρῳ ἐφημερίδων.

Ἡ Ἡγουμένη
ΖΩΣΙΜΙΑ ΓΑΦΟΥ.

Αἱ σύμβουλοι
ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΑΔΕΛΛΑ.
ΑΝΤΣΙΑ ΙΑΤΡΑΚΗ.

ΒΟΥΤΥΡΑ πρόβεια καὶ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΑ Πρεβέζης πρώτης ποιότητος πωλοῦνται χονδρικῶς εἰς κιβώτια παρὰ τῷ κ. Ν. Β. Καβούρ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Περατωθείσης τῆς διαδικασίας πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανειῶν τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας « Ἀδελφοὶ Ψύχα », καλοῦνται πάντες οἱ δανεισταί, ὧν τὰ δάνεια ἐξελεχθέντα ἐγένοντα δεκτά, εἰς συνέλευσιν συγκροτηθησομένην τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 2 Δεκεμβρίου ε. ε. καὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν τῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Κ. Τσιροπινᾶ. Οἱ προσωρ. Σύνδικοι θέλουσι δώσει λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν των, ἡ δὲ πτωχεύουσα ἐταιρία καλουμένη ἐπὶ τούτῳ ἐπίσης, θέλει δικαιολογήσει τὴν θέσιν της καὶ ὑποβάλλει ὅσας τυχὸν ἔχει προτάσεις περὶ συμβιβασμοῦ.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ τοιχοκόλλησῃ τὴν παρούσαν εἰς τὰ ἐν ἀρθρῷ 677 τῆς Πολ. Δικονομ. ἀναφερόμενα μέρη καὶ δημοσιεύσῃ ταύτην διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ « Πανόπη ».

Σύρος τὴν 29 9βρίου 1877.

Οἱ πληρεξ. Δικηγόροι τῶν προσωρ. Συνδίκων

Κ. ΕΣΣΑΙΝ.

Κ. ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Κ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ.